

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski Kanton

KANTONALNI SUD NOVI TRAVNIK

Broj: 49 0 K 046742 21 Kž 2

Novi Travnik, 02.12.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Zuhdija Ćosić, kao predsjednik vijeća, te Lazarela Porić i Darmin Avdić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Vanje Lovrinović, u kaznenom predmetu protiv optužene pravne osobe "Bor - Trade" d.o.o. Fojnica zbog kaznenog djela prijevare povjeritelja iz članka 299. stav 1. u vezi sa člankom 128. stav 1. točka c) Kaznenog zakona Federacije BiH i optuženog J.I., zbog kaznenog djela prijevare povjeritelja iz članka 299. stav 1. Kaznenog zakona Federacije BiH, povodom žalbe kantonalne tužiteljice, protiv presude Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 046742 20 K 2 od 30.08.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 02.12.2021. godine donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba kantonalne tužiteljice Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika se odbija kao neutemeljena i potvrđuje presuda Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 046742 20 K 2 od 30.08.2021. godine.

Obrazloženje

Optužnicom Kantonalnog tužiteljstva u Travniku broj T06 0 KT 0024049 18 od 28.11.2018. godine, koja je potvrđena 25.12.2018. godine optuženom pravnom licu „Bor-Trade“ d.o.o. Fojnica, je stavljeno na teret da je počinio kaznenog djela prijevera povjeritelja iz člana 299. stav 1. u vezi sa članom 128. stav 1. tačka c.) Kaznenog Zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a optuženom J.I. je stavljeno na teret da je počinio kazneno djelo prijevera povjeritelja iz člana 299. stav 1. Kaznenog Zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Presudom Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 046742 19 K od 04.11.2019. godine optužena pravna osobe "Bor – Trade" d.o.o. Fojnica je oglašena krivom za kazneno djelo prijevare povjeritelja iz članka 299. stav 1. u vezi sa članom 128. stav 1. tačka c) Kaznenog zakona Federacije BiH za koje je izrečena uvjetna osuda kojom je utvrđena novčana kazna u iznosu od 5.000,00 KM (pet tisuća konvertibilnih maraka), te je istovremeno određeno da se ista neće izvršiti ukoliko optužena pravna osoba u roku od jedne godine od pravomoćnosti presude ne počini novo kazneno djelo, a optuženom J.I. je također izrečena uvjetna osuda kojom mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 8 mjeseci, te istovremeno određeno da se ista neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od dvije godine po pravomoćnosti presude ne počini novo kazneno djelo. Optuženi su obvezani da plate troškove sudskog paušala u

iznosu od po 100,00 KM sve u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude, uz primjenu odredbe člana 202. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH. Istom presudom uz primjenu odredbe članka 212. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH optuženi su obavezani da solidarno naknade štetu oštećenoj NLB Tuzlanska banka d.d. Tuzla u iznosu od 314.255,72 KM u roku od 6 mjeseci po pravomoćnosti presude, dok je ista oštećena sa ostatkom imovinskopravnog zahtjeva za naknadu štete upućena na građansku parnicu.

Navedenu presudu žalbom je pobijao branitelj optuženih, koja je rješenjem Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 49 0 K 046742 20 Kž od 22.06.2020. godine uvažena, osporena presuda Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 046742 19 K od 04.11.2019. godine ukinuta i predmet je vraćen na ponovni postupak prvostupanjskom sudu.

Nakon ponovno održanog pretresa, Općinski sud u Kiseljaku je donio presudu broj broj 49 0 K 046742 20 K 2 od 30.08.2021. godine kojom je optužena pravna osobe "Bor – Trade" d.o.o. Fojnica na temelju članka 299. točka c) Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH oslobođena od optužbe da je radnjama koje su bliže opisane u izreci navedene presude počinila kazneno djelo prijevare povjeritelja iz članka 299. stav 1. u vezi sa članom 128. stav 1. tačka c) Kaznenog zakona Federacije BiH, a optuženi J.I. je također na temelju članka 299. točka c) Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH oslobođen od optužbe da je radnjama koje su bliže opisane u izreci navedene presude počinio kazneno djelo prijevare povjeritelja iz članka 299. stav 1. Kaznenog zakona Federacije BiH. Istom presudom dalje je odlučeno, da troškovi kaznenog postupka padaju na teret proračunskih sredstava u smislu članka 203. st. 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH, a uz primjenu odredbe članka 212. stav 4. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH oštećena NLB Tuzlanska banka d.d. Tuzla je sa imovinsko pravnim zahtjevom upućena na parnicu.

Pravovremeno izjavljenom žalbom presudu Općinskog suda u Kiseljaku broj 49 0 K 046742 20 K 2 od 30.08.2021. godine osporava kantonalna tužiteljica Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika. Žalbu podnosi zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i predlaže da se prvostupanjska presuda ukine i odredi održavanje pretresa pred drugostupanjskim sudom.

Odgovor na žalbu podnijeli su optuženi putem svog branitelja Zlatka Sirčo, advokata iz Visokog koji je u istom predložio da se žalba odbije kao neutemeljena i potvrdi prvostupanjska presuda.

Postupajući sukladno članku 319. stav 8. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, a obzirom da stranke nisu tražile da budu obavještene o sjednici Vijeća drugostupanjskog suda, sjednica je održana bez njihove nazočnosti.

Sud je osporenu presudu preispitao u dijelu kojim se ta presuda pobija žalbom /odgovarajuća primjena odredbe čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH/, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci, pri čemu se naročito rukovodio slijedećim razlozima:

U prvom dijelu žalbe kantonalna tužiteljica iznosi izreku prvostupanjske presude, a potom ukazuje da se presuda temelji na pogrešno utvrđeno činjeničnom stanju jer je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio odlučne činjenice što se prvenstveno ogleda u izjavi svjedoka E.O. koji izjavljuje, da mu je optuženi J.I. u prostorijama banke, kada sudski izvršitelj pokretne stvari koje su predmet zaloge nije pronašao na adresi koja se nalazi na zaključenom ugovoru o zalogu, rekao, kako su stvari otuđene, odnosno da stvari nema, što po stavu tužiteljice ukazuje na činjenicu da je optuženi znao gdje se nalaze založeni predmeti, odnosno da ih je dislocirao na drugu adresu koju nije prijavio založnom povjeritelju NLB Tuzlanskoj banci, čak ni na njihovo traženje u tijeku izvršnog postupka, što je rezultiralo obustavom istog. Dalje se žalbom ukazuje da je optuženi u tijeku cijelog izvršnog postupka aktivno učestvovao i pregovarao sa bankom, pa i svjedok E.O. izjavljuje, da je od strane tražioca izvršenja traženo odlaganje izvršenja jer su u pregovorima sa izvršenikom, međutim optuženi nikada nije htio pokazati niti otkriti adresu gdje su predmeti dislocirani, niti je to prijavio založnom povjeritelju. Po stavu tužiteljstva izjava svjedoka E.O. nije cijenjena u dovoljnoj mjeri obzirom da ista potkrepljuje namjeru optuženog da osujeti ostvarenja prava na stvari otuđenjem založenih pokretnih stvari na kojima drugi ima založno pravo.

Kada se ovi žalbeni navodi dovedu u vezu sa obrazloženjem presude nižeg suda onda se jedino može zaključiti da je činjenično stanje pravilno utvrđeno i da u ponovljenom postupku koji je prethodio donošenju osporene presude je prvostupanjski sud pravilno izvršio analizu izvedenih dokaza i u konačnom pravilno zaključio da nije dokazano da bi optuženi počinili kazneno djelo koje im je stavljeno na teret. Svjedok E.O., na čiji iskaz se poziva žalba kantonalne tužiteljice je djelatnik Službe pravnih poslova u NLB Tuzlanskoj banci d.d. Tuzla i svoj iskaz je dao prema saznanjima koja je imao. Za ovaj sud je sporno da je ovaj svjedok izjavio da mu je optuženi J.I. rekao da stvari koje su predmet zaloge nema, odnosno da su iste otuđene, jer to nije potkrijepljeno niti jednim dokazom. U konkretnom slučaju banka koja je bila založni povjeritelj je takve navode, ako ih je optuženi dao, trebala provjeriti. Ovaj sud mora naglasiti da je bitno obilježje kaznenog djela koje je optuženima stavljeno na teret, da li su predmeti zaloge otuđeni s namjerom da se osujeti pravo oštećenoj. Kako je to nesporno utvrđeno, ni svjedok E.O. nije imao dokaza koje bi prezentirao sudu, niti je bilo čime potkrijepio tvrdnju koju mu je navodno rekao optuženi, a to je da su predmeti zaloge otuđeni i da ih nema. Naime, kada se izvrši uvid u Ugovor o zalozima pokretnih stvari broj KO-02/06-179/10 koji je sklopljen 31.08.2010. godine između NLB Tuzlanska banka d.d. Tuzla i „Bor-trade“ d.o.o. Fojnica i kojeg je, uzgred rečeno, potpisao kao založni dužnik B.B., a ne optuženi J.I., nesporno se može zaključiti da je navedeni Ugovor sačinjen na osnovu nalaza stalnog sudskog vještaka mašinske struke Nedžada Sočivice od 15.03.2010. godine, koji je utvrdio ukupnu vrijednost založene opreme od 716.250,00 KM. Dakle u vrijeme sklapanja navedenog ugovora NLB Tuzlanska banka d.d. Tuzla je u prilogu istog imala navedeni nalaz iz kojeg je vidljivo da je sporni ski lift, kako mali tako i veliki ugrađen na Ski centru Vran kamen Fojnica, gdje se i danas nalazi i isti je u funkciji, a tu se nalazi u gusjeničar – ratrak marke „Kassbohrer“.

Stoga opravdano niži sud nije prihvatio stav tužiteljstva da je upravo optuženi rekao da su predmeti zaloge dislocirani na drugu adresu, odnosno da ih nema, pa da se na osnovu takve izjave može zaključiti da se u radnjama optuženih ostvaruju obilježja kaznenog djela koje im se stavlja na teret. Potpuno je neprihvatljiv stav tužiteljstva

da optuženi nije htio pokazati, niti otkriti adresu gdje su predmeti dislocirani, jer se radi o predmetima koji se nalaze na lokaciji Vran kamen Fojnica koji su uredno fotografisani, i ta fotodokumentacija je sastavni dio nalaza vještaka Nedžada Sočivice, a osobito iz razloga što se radi o predmetima takvih gabarita da je fizički nemoguće te predmete tako jednostavno dislocirati, a posebno sakriti. Dakle, u tijeku cijelog postupka predmeti zaloge su se nalazili na istom mjestu i po stavu ovog suda, nema nikakvih dokaza da su optuženi poduzeli neke aktivne radnje u smislu otuđenja navedeni pokretnih stvari, a u cilju osujećenja prava na tim stvarima, koje je zalogom ostvarila NLB Tuzlanska banka d.d. Tuzla.

Prvostupanjski sud je suprotno žalbenim navodima tužiteljstva izjavu svjedoka Edina Omanović reproducirao na strani 11. pasusu 3., 4. i 5. obrazloženja osporene presude zatim na strani 12. pasusu 4., da bi na strani 21. prvi pasus niži sud u konačnom ocijenio i iskaz svjedoka E.O. i dao razloge zbog kojeg njegov iskaz u dijelu otuđenja predmeta zaloge nije mogao prihvatiti, a što u cijelosti prihvata i ovaj sud.

Radi se o pokretnim stvarima koje se ne mogu sakriti zbog gabarita i funkcije, niti premjestiti jer je njihova jedina funkcija prevoz skijaša, odnosno održavanja skijališta.

Slijedom navedenog, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi je činjenično stanje ispravno i potpuno utvrđeno, pa je zbog toga po odredbi članka 299. tačka c) Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH prvostupanjski sud optužene ispravno oslobodio od optužbe i ova se odluka ni jednim navodom žalbe ne može dovesti u pitanje, zbog čega je ovaj sud žalbu kao neutemeljenu odbio, pa sukladno članku 328. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH, prvostupanjsku presudu potvrdio.

POUKA:

Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.

Zapisničar
Vanja Lovrinović

Predsjednik vijeća

Zuhdija Ćosić